

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἐκ τῶν παραληφθέντων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῆς
 10 Ὀκτωβρίου.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου Ὑδρας γε-
 γραμμένη τῇ 7 τοῦ παρόντος, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρουν ὅτι
 μαθάνουν ὅτι κατηγορεῖται ἡ νήσός των, διότι κἀνεν πλοῖ-
 ον αὐτῆς δὲν ἠκολούθει τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ἐνῶ εἶναι ὁ
 λον τὸ ἐναντίον, καθότι ἐκτὸς τῶν τεσσάρων Ψάρριανων πλοίων
 καὶ τῶν τριῶν ἐθνικῶν, ὁ λοιπὸς Ἑλληνικὸς στόλος ἐσύγ-
 κειτο ἀπὸ μόνα Ὑδραϊκὰ πλοῖα παραπονοῦται δὲ, διότι ἁ-
 δικοὶ ἐσυκοφαντήθησαν, καὶ διότι δὲν εἰδοποιήθησαν ἀπὸ
 τῆς Κυβερνήσεως ἐπισήμως περὶ τῆς συκοφαντίας ταύτης τῆς
 πατρίδος των, διὰ τὴν ἀπολογηθῶσι καὶ βεβαιώσῃ τὸ κοι-
 νὸν περὶ τῆς ἀθωότητός των. Παρακαλοῦσι δὲ τὴν Βουλὴν νὰ
 ἐνεργήσῃ, ὥστε νὰ ἀδωθῇ ἡ συκοφαντηθεῖσα ὑπόληψις
 τῶν Ὑδραίων κτλ.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐστάλη προδούλευμα εἰς τὴν Κυβέρ-
 νησιν ὑπ' ἀριθ. 84 περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τὸ ὁποῖον
 καταχωρεῖται αὐτολεξί.

Πρὸς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Κατ' ἐπανάληψιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 73 προδουλεύματος ἡ
 Βουλὴ ἐπιμένει προσκαλοῦσα τὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἐκτελέσῃ
 ἀνυπερθέτως τὰ ἐκεῖ ἐνδιαλαμβανόμενα. Πρὸς δὲ, ἐπειδὴ
 ἡ ὑπόληψις τοῦ ἀξιολογωτέρου μέρους τῆς ναυτικῆς δυνά-
 μεως τῆς Ἑλλάδος, τῆς νήσου Ὑδρας, βλάπτεται καιρῶς
 ἀπὸ τὰς τοιαύτας συκοφαντίας, καὶ εἶναι ἐπιβλαδέστατον
 διὰ τὸ ἔθνος τὸ τοιοῦτον, προσκαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ φρεν-
 τίσῃ παντοιοτρόπως νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας
 εἴτε διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
 τείας, εἴτε διὰ τοῦ πρώτου Στολάρχου, εἴτε ὅπως ἄλλως
 κρίνῃ προσφορώτερον καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ ἐπισήμως περὶ τῶν
 συμβάντων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν, πόσα Ὑδρα-
 ικὰ πλοῖα ἠκολούθησαν τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, ἂν ἔκα-
 μαν τὸ χρέος των, καὶ ὅσα ἄλλα συντείνουσιν εἰς ἀκριδοῦς
 τούτων πάντων διάγνωσιν. Καὶ ταῦτα πάντα πληροφορηθεῖσα,
 νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀθώσῃ ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου τὴν
 ὑπόληψιν τῆς ἀδίκως συκοφαντηθείσης ταύτης νήσου, καὶ
 τὰ τῶν ἐφημερίδων, καὶ ὅπως ἄλλως γνωρίζῃ, κοινοποιήσῃ
 πάντα περὶ τῶν τοιούτων ἐπίσημον εἶδησιν πρὸς εὐδειξιν τῆς
 ἀληθείας καὶ βεβαίωσιν τοῦ κοινοῦ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν αἱ πρόσοδοι καὶ τὰ
 τελώνεια τῶν νήσων Κίας, Θεσμίων καὶ Σερίφου.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἀρχεῖται ἀπὸ τὰς 28 τοῦ τρέ-
 χοντος, καὶ τελειώνει εἰς τὰς πέντε τοῦ ἐρχομένου Δεκεμβρίου.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν, ὅσοι θέλουν ἢ ἀγοράσῃ αὐ-
 τὰς, νὰ εὐρεθῶσιν ἐντεῦθα ὅπου μέλλει νὰ ἐκποιηθῶσιν
 ἢ δὲ πώλησις αὐτῶν γίνεσθαι μὲ μετρητὰ καὶ ἐπὶ χεῖρας.

Τῇ 25 Νοεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Π. Ν. Λοιδορίκης.

Συνέχεια ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Τὴν 27 Αὐγούστου ἀπελύθη ἐλευθέρα ἡ Αὐστριακὴ πω-
 λάκα Φλωρίς κυδερνωμένη ὑπὸ τοῦ Ἱερολύμου Βαδάρδικ,
 καὶ κατασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ καταγωγῶ Πέτρου Γουδῆ.

Τὴν 30 τοῦ Αὐγούστου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς Ὀθω-
 μανικῆς γαλέλλας, Μ. σκαῖ, κυδερνωμένης ὑπὸ τοῦ Ἀβδουλά
 καπετὰν Τριπολίτου, ἣτις διευθυνομένη ἐκ Νεοκάστρου μὲ
 Ἄραδας εἰς τὰς Π. Πάτρας, καὶ ὀπλισμένη μὲ δέκα
 κανόνια σιδηρᾶ κατεξουσιάσθη διὰ πολέμου περὶ τὰ τέλη τοῦ
 Ἰουλίου πλησίον τῆς Γλαρέντζας παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πο-
 λεμικοῦ βρικόου, ὁ Σωτήρ, κυδερνωμένου ὑπὸ τοῦ Κ. Γεωρ-
 γίου Ὁμαῖ.

Ἡ γαλέλλα αὕτη ἀπεφασίσθη νὰ μένῃ εἰς τὴν κυριότητα
 τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς κατεξουσιά-
 σεώς τῆς ἀγωνισάμενοι νὰ λάβωσι τὰς ἀναλόγους ἀμοιβάς.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξεδόθη ἑτέρα ἀπόφασις περὶ τῆς Ὀ-
 θωμανικῆς κορδέλλας, Μεδλιούλ Κιουσέζ, κυδερνωμένης ὑπὸ
 τοῦ Χασάν καπετὰν Μαυροθαλασσίτου, ἣτις διευθυνομένη
 ἐκ Νεοκάστρου μὲ Ἄραδας εἰς τὰς Π. Πάτρας, καὶ
 ὀπλισμένη μὲ εἰκοσιόκτ' κανόνια ὀρειχάλκινα, κατεξουσι-
 άσθη διὰ πολέμου περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου πλησίον τῆς
 Γλαρέντζας παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς πολεμικῆς φρεγάτας, ἡ
 Ἑλλάς.

Ἡ κορδέλλα αὕτη ἀπεφασίσθη νὰ μένῃ εἰς τὴν κυριότητα
 τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς κατεξουσιά-
 σεώς τῆς ἀγωνισάμενοι νὰ λάβωσι τὰς ἀναλόγους ἀμοιβάς.

Τὴν αὖ Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς Σαγι-

κῆς Γολέττας, Μαρίας, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Ἰωάννου Μανάρρα, ἣτις διευθυνομένη ἐκ Λιδόρνου καὶ Γένοδας εἰς Αἴνον, Ἀλεξανδρείαν καὶ Κύπρον μὲ φορτίον διαφόρων εἰδῶν, καὶ μιᾶς κιβωτοῦ μαχαιρῶν, κατέσχέθη τὴν 9 Σεπτεμβρίου μεταξὺ τῶν νήσων Κρήτης καὶ Μελίτης παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς Γολέττας, ἔννυν, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ καταγωγῶν Ἀνδρέα Σκλιά.

Μέρος τοῦ φορτίου αὐτῆς κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν, διότι μίσει ἀπεδείχθη ἰδιοκτησίᾳ ἐχθρική, ἐν μέρει ἀνήκουσαι πραγματεῖαι εἰς παραβίαστας τῆς οὐδετερότητος διατῆν ἀποστολὴν μαχαιρῶν, λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου, καὶ τὴν κάλυψιν ὑπὸ τοῦ ὀνόματός τῶν ἐχθρικῆς ἰδιοκτησίας κτλ.

Τὴν 4 Σεπτεμβρίου ἀπελύθη ἡ Αὐστριακὴ γολέττα, Σαπφῶ, κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Μ. Λέβα, καὶ κατασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ καταγωγῶν Ἀντωνίου Ὀρλάνδου κυβερνήτου τῆς καταγωγικῆς Γολέττας, Νέμεσις.

Τὴν 8 Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς Αὐστριακῆς βρικογολέττας, ἡ Ἀγρυπνος, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Βικεντίου Λόδε, ἣτις διευθυνομένη ἐκ Σμύρνης εἰς Αἴνον μὲ φορτίον διαφόρων εἰδῶν κατέσχέθη περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου εἰς Αἴνον παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν καταγωγικῶν βρικογολέττων, Πελεκάνας, Ἐλευθερίας, Ἀχιλλέως, καὶ Ἀγιστείδους, κυβερνωμένων ὑπὸ τῶν καταγωγῶν Βασιλείου Ἀνδριανοῦ, Νικολάου Α. Γουδῆ, Σταματίου Γεωργιάδου καὶ Πέτρου Δ. Γουδῆ.

Μέρος μικρότατον τοῦ φορτίου αὐτῆς ἐδημεύθη, δηλαδὴ πραγματεῖαι τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐν Σμύρνῃ Ἀ. Κ. Ρῶσσε, Ἰωάννου Γιουδίτση, καὶ πέντε κιβώτια ζαχαρέως ἀποστολῆς τῶν κυρίων Ἰσαβὲρ Δενσίλχ καὶ συντροφία, ἀποδειχθεῖσαι ἐχθρική ἰδιοκτησία ὡς ἐκ τῶν εὐρεθεισῶν Τσερκικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Χατζῆ Ἰβραήμ Κεναμζαδὲ, καὶ Σέχ Μουσταφᾶ ἐκ Σμύρνης ἀπεδείχθη. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου ἀπελύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπελύθη ἐλευθέρᾳ ἡ Ἰονικὴ βομβάρδα ὁ Ἅγιος Σπυρίδων κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Παναγῆ Γαλάνη καὶ κατασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ καταγωγῶν Ἀντωνίου Κουλούρη Κυβερνήτου τῆς Ἑλληνικῆς Γολέττας, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀφέθη ἐλευθέρᾳ ἡ Ἰονικὴ βομβάρδα, ὁ Ἅγιος Γεράσιμος, τοῦ πλοίαρχου Βαλιάνου Φαλακροῦ, κατασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνωθι καταγωγῶν Α. Κουλούρη.

Ἀφέθη ἐλευθέρᾳ ὡσαύτως καὶ ἡ Ἰονικὴ βομβάρδα, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, τοῦ πλοίαρχου Ἀγγελῆ Νόρζα, κατασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ διαληφθέντος καταγωγῶν Α. Κουλούρη. [Ακολουθεῖ.]

Πρὸ καιροῦ μᾶς διευθύνθησαν αἱ ἐξῆς ἀποφάσεις τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου, ἀλλὰ διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ δημοσίευσίς αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον

Ἀναγνοῦν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 624 πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὑπὸ 6 Ὀκτωβρίου ἀναφορὰν τοῦ καταγωγῶν Κ. Νικολάου, Ἰωάννου, κυβερνήτου τοῦ Ἑλληνικοῦ καταγωγικοῦ πλοίου, Ἐ-

παμινώδας, καθ' ἣν ἐπισκεψάμενος τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου πλησίον τῆς Δέρινης τὸ Σβεκικὸν βρίκιον, Γενναία, κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Καρόλου Βέγκ, καὶ διευθυνόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Λιδόρνου μὲ φορτίον κουκίων, εὔρεν ὑπὸ τῆς καμῖνου αὐτοῦ κεκρυμμένους πέντε γρούπους καὶ μὴ διαλαμβανόμενους εἰς τὴν δέλωσιν τῶν πραγματειῶν, καὶ ἄνευ φορτωτικῆς, ὁ πλοίαρχος Κάρλος Βέγκ μὴ βουλόμενος νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα διὰ νὰ μὴ διακόψῃ τὸ ταξειδίον τοῦ, παρέδωκεν εἰς τὸν καταγωγῶν τοὺς πέντε τούτους γρούπους· ἤθελε δὲ ἐκδώσει τὸ περὶ τούτων ἐνδεικτικὸν ἐγγραφοῦν, ἀν' αἰφνίδιος ἄνεμος δὲν τὸν διεχώριζεν ἀπὸ τοῦ καταγωγῶν. Θεωροῦν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Κ. Κάρλος Βέγκ εἶναι ἄπων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπόφασις ὀριστική.

Ἀποφασίζει.

Α'. Οἱ ἐκ τοῦ Σβεκικοῦ βρικίου Γενναίας ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Κ. Βέγκ κατασχεθέντες πέντε γρούποι παρὰ τοῦ καταγωγῶν Κ. Νικολάου Ἰωάννου, νὰ τεθῶσιν εἰς παρακαταθήκην, ὅπου ἂν ἐγκρίνῃ ἡ Κυβέρνησις.

Β'. Ἡ παρακαταθήκη αὕτη προσδιορίζεται εἰς διάρκειαν ἑξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιασθῇ ἐνταῦθα ὁ ἄπων πλοίαρχος Κ. Βέγκ, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀνήκουσα ἀπόφασις.

Γ'. Ἡ παραῦσα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης προφάσεως ἀγνοίας ἀπὸ μέρους τοῦ πλοίαρχου Καρόλου Βέγκ.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης.

Σταμάτιος Ν. Μαυριγορδάτος.

Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος.

Σπυρίδων Κυπαρίσης.

Διονύσιος Κούπας.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Φλογαίτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον

Ἀναγνοῦν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 658 πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὑπὸ 10 τοῦ τρέχοντος ἀναφορὰν τοῦ καταγωγῶν Ἀντωνίου Βάμβα κυβερνήτου τοῦ καταγωγικοῦ πλοίου, Θεμιστοκλῆς, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν 27 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐπισκεφθεὶς τὴν Αὐστριακὴν βομβάρδαν, Τεντενίτσαν, κυβερνωμένην ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰωσήφ Βελαντίνου, εὔρεν ὅτι, κατὰ μὲν τὰ ἐγγραφα αὐτῆς, διευθύνετο ἐκ Ραγούζης εἰς Ἀλεξανδρείαν, πραγματικῶς δὲ εἰς Νεόκαστρον, τὴν κατέσχεν καὶ τὴν ὠδήγει ἐνταῦθα, διὰ νὰ κριθῇ κατὰ τοὺς θαλασσίους νόμους· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Ἰωσήφ Βελαντίνος γράφει, ὅτι τὸ φορτίον τοῦ συνιστάμενόν ἀπὸ 272 δεσμίδων βέργων τσιμπουκίων, ἦτο ἰδιοκτησία Ἑβραίου τινὸς ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ, τὸ παρεχώρησεν αὐθαίρετως εἰς τὸν καταγωγῶν Ἀντωνίου Βάμβα, καὶ ἐκράτησε 40 βάρλας, συνανέσει τοῦ καταγωγῶν διὰ ναῦλόν τοῦ.

Θεωροῦν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Βελαντίνος εἶναι ἄπων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπόφασις ὀριστική.

Ἀποφασίζει.

Α. Αἱ ἐκ τῆς Αὐστριακῆς βομβάρδας, Τεντενίτσα, κατασχεθεῖσαι 232, ἥτοι διακόσιαι τριάκοντα δύο δεσμίδες τυμπουκίων παρὰ τοῦ καταγωγῶν Ἀντωνίου Βάμβα, νὰ τεθῶσιν εἰς παρακαταθήκην, ὅπου ἂν ἐγκρίνη ἡ Κυβέρνησις.

Β. Ἡ παρακαταθήκη αὕτη προσδιορίζεται εἰς διάρκειαν ἑξ μηνῶν καὶ ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ τῆς σήμερον, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας ἀπαιτεῖται τοῦ νὰ παρήρσιασθῇ ὁ ἀπὸν πλοίαρχος Ἰωσήφ Βελαντίνος, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀνήκουσα ἀπόφασις.

Γ. Ἡ παρούσα ἀπόφασις, νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης προφάσεως ἀγνίας ἀπὸ μέρους τοῦ ἀπόντος πλοίαρχου Ἰωσήφ Βελαντίνου. Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης.
Σταμάτιος Ν. Μαυρογορδάτος.
Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος.
Σπυρίδων Κυπαρίσης.
Διονύσιος Κούπας.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. Φλογαίτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον

Ἀναγνὼν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 658 πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὑπὸ 10 Ὀκτωβρίου ἀναφορὰν τοῦ καταγωγῶν Ἀντωνίου Βάμβα κυβερνήτου τοῦ καταγωγικοῦ πλοίου, Θεμιστοκλῆς, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὰς 2 τοῦ τρέχοντος ἐπισκεψάμενος τακτικῶς εἰς τὸν καταγωγικὸν αὐτοῦ περίπλουν τὸ Σαρδικὸν βρίκιον, Ἄργος, κυβερνόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀθανασίου Λαυίζη Βιάλε περρεχόμενον ἐκ Γένοβας, καὶ διευθυνόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν μὲ φορτίον διαφόρων εἰδῶν, καὶ εὐρὼν τὰ ἀκόλουθα εἶδη, μὴ περιεχόμενα ἐν τῇ δηλώσει τῶν πραγματειῶν τοῦ αὐτοῦ πλοίου: ἦτοι τάλλαρα Ἰσπανίας 1272, κηρίον εἰργασμένον ἄσπρον ὀκάδες 121, μίαν βάλαν κοβάλιον ὀκάδες 35 καὶ μισή, μίαν κάσσαν κοκκινήλιαν ὀκάδες 19· ἐμελλε νὰ ὁδηγήσῃ τὸ αὐτὸ πλοῖον ἐνταῦθα διὰ νὰ καθυπερβληθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου, ἀλλ' ὁ πλοίαρχος Α. Βιάλε πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐνδεχομένης ἐκ τῆς ἐλεύσεώς του ἐνταῦθα βραδυτήτος εἰς τὸ ταξειδίον του παρεχώρησεν οἰκειοθελῶς τὰς ῥηθείσας, μὴ διαλαμβανομένας ἐν τῇ δηλώσει πραγματείας· ὁμολοῦν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Ἀθανάσιος Α. Βιάλε εἶναι ἀπὸν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ περὶ τοῦ τοῦ ἀπόφασις ὀριστική.

Ἀποφασίζει.

Α. Αἱ ἐκ τοῦ Σαρδικοῦ θρικίου Ἀργους κατασχεθεῖσαι πραγματεῖαι παρὰ τοῦ καταγωγῶν Ἀντωνίου Βάμβα, νὰ τεθῶσιν εἰς παρακαταθήκην, ὅπου ἂν ἐγκρίνη ἡ Κυβέρνησις.

Β. Ἡ παρακαταθήκη αὕτη προσδιορίζεται εἰς διάρκειαν ἑξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιασθῇ ἐνταῦθα ὁ ἀπὸν πλοίαρχος Ἀθανάσιος Λαυίζης Βιάλε, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀνήκουσα ἀπόφασις.

Γ. Ἡ παρούσα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης προφάσεως ἀγνίας ἀπὸ μέρους τοῦ ἀπόντος πλοίαρχου Ἀθανασίου Α. Βιάλε.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης.
Σταμάτιος Ν. Μαυρογορδάτος.
Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος.
Σπυρίδων Κυπαρίσης.
Διονύσιος Κούπας.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. Φλογαίτης.

Ἐκ Σύρας, 16 Νοεμβρίου.

Πλοῖον ἐλθὼν ἀπὸ Θεσσαλονίκην εἰς ἑνδεκα ἡμέρας μᾶς βεβαιοῖ, ὅτι μία Γαλλικὴ Κορσέττα ἐλθοῦσα ἐκεῖ ἐμβαρκάρισε τὸν Κόνσολον, καὶ ὅσοι τῶν ὑπηκόων τῆς σημαίας τῆς ἠθέλησαν νὰ φύγωσιν ἐκείθεν· οἱ δὲ ἐπίλοιποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἤμποροῦσαν ν' ἀναχωρήσουν διὰ ὑποθέσεις ἰδιαιτέρας ἰων, ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Κονσόλων.

[Ἀνεξάσθητος Ἐρ.]

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ ἰδιαιτέρου γράμμα ἐκ Μάλτας 15 τοῦ ἐνεστώτος ἀναγγέλλεται ὅτι τὴν 12 τοῦ παρελθόντος ὁ ἐξοχώτατος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Παρισίων εἰς Μασσαλίαν, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐκείθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διάδοσίν του ἐπυροσμένετο, κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν, νὰ περάσῃ καὶ εἰς Μάλταν.

Εἰδοποιούμεθα ἐκ Σπεσιτῶν ὅτι ἀπὸ πλοῖον φθάσαν νεωστὶ ἐκ Μάλτας ἐκοινοποιήθη, ὅτι ἐπεριμένετο εἰς τὴν ἡσον ταύτην ὁ ναύαρχος Σινιάβην μετὰ τοῦ λοιποῦ Ῥωσικοῦ στόλου· ὅτι νέα Ἀγγλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἔρχεται εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν νέου ναυάρχου· τὸ αὐτὸ ἐλέγετο καὶ περὶ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ, ἀλλ' ὄχι μετὰ βεβαιότητος. Ὡς βέβαιον ἐλέγετο ὅτι τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι ναυτικὸν τῶν Ἰριῶν μεγάλων Δυνάμεων μέλλει νὰ ἐπαυξηθῇ.

Ἐπιστολὴ διευθυνθεῖσα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας πρὸς τὸν δωρητὴν τῶν βιβλίων.

Κύριε.

Ἐλαβεν ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία ὅσα εὐχαριστήθη νὰ στείλῃς βιβλία (τὸν Λυκοῦργον καὶ τὸ Ἐγχειρίδιον) πλουσίαν δωρεάν σου, διὰ τοῦ σοφοῦ γέροντος Κοραῆ, τὰ ὅποια καὶ θέλει φροντίσει νὰ διανέμῃ εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας φιλομαθεῖς νέους Ἕλληνας.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία δὲν γνωρίζει τ' ὄνομά σου, ἐπειδὴ τοιαύτην ἔδωκας πρὸς τὸν ἀξιόσεβαστον γέροντα παραγγελίαν, μόνον τοῦτο σοῦ ἀπεδίδει διὰ μέσου ἡμῶν τὰς εὐχαριστήσεις τῆς, καὶ σε παρακαλεῖ νὰ παρακινήσῃς καὶ ἄλλους χρηστὸς ὁμογενεῖς εἰς τοιαῦτα καὶ ὅμοια φιλάνθρωπα ἔργα.

Ὁ ἐπὶ τὰ χρόνων ἀκατάπαυστος πόλεμος, αἱ λεηλοσίαι

καὶ αἰχμαλωσίαι τῶν δυστυχῶν ὁμογενῶν μας, καὶ οἱ πυρπολισμοὶ ὅλων τῶν πόλεων καὶ χωρίων κατήτησαν τοὺς ὁμογενεῖς μας εἰς τοιαύτην κατὰστασιν, ὥστε ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία εἶναι ἀναγκασμένη νὰ συστήσῃ τὰς ἐργασίας της καὶ εἰς τὴν ἐλευθεριότητα τῶν ἐν δι-
αφόροις τῆς Εὐρώπης τόποις εὐρισκομένων εὐκαταστάτων ὁμογενῶν, εἰ ὅποιοι χρεωστοῦσι πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ συνδράμωσι καὶ εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς νε-
ολαίας, ἀπὸ τὴν ἐποίαν ἐλπίζεται ἡ βελτίωσις τῆς ἐθ-
νικῆς καταστάσεως.

Δέχθητι, Κύριε, δι' ἡμῶν τὰς εὐχαριστήσεις τῆς Φιλαν-
θρωπικῆς Ἑταιρίας, ἡ ὁποία σεῦ εὐχεται ζωὴν πολυχρή-
μιον καὶ εὐδαίμονα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1827.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Πολλοὶ φρόνιμοι πολῖται ἀνεγίνωσκον τὴν παραδόξως ὀ-
νομασθεῖσαν Ἀνεξάρτητον Ἐφημερίδα μὲ πολλὰ μεγάλην
ἀληθινὰ ὑπομονὴν, μετρουῦντες τὰ λεγόμενά της ὡς Θεα-
τρικὰς βωμολοχίας καὶ φλυαρίας, καθὼς καὶ τὰ ἴδια πρό-
σωπα, τὰ ὅποια στολίζουσιν αὐτὴν καὶ τὰ φύλλα της, ὡς Κα-
τρακύλαν καὶ οἱ τοιοῦτοι τὴν ἀποδεικνύουσιν ὡς τὸν λεγόμενον
Τουρκιστὶ καρακιόζην, καὶ φαίνεται ὅτι νὰ ἤκουσεν ὁ Συ-
τάκτης της ἀρκετὰ τοῦ μαθήματα· ἀλλ' ἡ βωμολοχία τοῦ
ἀνυπόφορος, καὶ ἀνάγκη πᾶσα νὰ λυθῇ ἡ ὑπομονή, διότι
ἡ ἔφημερίς αὐτὴ δὲν ἔχει φύσιν καὶ πνεῦμα δημοκρατικόν,
ἀλλὰ πνεῦμα ὀλέθριον. Αὐτὴ δὲν κάμνει ἄλλο, εἰμὴ νὰ δια-
στρέφῃ τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ μὲ τὸ
πνεῦμά της τὰ πλέον ἐξηγημένα καὶ σαφῆ, καθὼς ἠθέλησαν
νὰ διαστρέψουν οἱ κατακύλαι καὶ φιλάρετοί της τὸ
νόημα τῆς πατριωτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Α. Λόντου, τὸ
ὅποιον σαφέστατα λέγει, νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοῦ
νὰ ἐκδίδῃ τοιαύτας βλαπτούσας τὸ ἔθνος τοῦ βωμολοχί-
ας, καὶ ὅχι τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἔφημερίδος, τῆς ὁποίας ἡ
δημοκρατικὴ ἀλήθεια ἄμποτε νὰ μὴν ἤθελε γεννηθῇ εἰς
κάνένα λαὸν τοιαύτη, οἷαν τὴν φρονοῦν οἱ ἀναιδέστατοι φι-
λάρετοί της· ἐπειδὴ καὶ δὲν μόνον φαίνεται κάμμία δημο-
κρατευμένη κοινωνία νὰ ἔχῃ συγχωρημένας τὰς προσωπι-
κὰς ὕβρεις καὶ τὴν ἀναιδέειαν καὶ κακοήθειαν τοῦ γράφειν
τοῦ Ἀνεξαρτήτου μας. Εἶναι παράδοξον ὅτι οἱ κατακύλαι
καὶ φιλάρετοί της ἄρχισαν νὰ ὑβρίζουν ἄρχοντας, κοτσα-
βάσιδας, πολιτικούς, στρατιωτικούς, καὶ γενικῶς ὅλους
τοὺς Ἕλληνας χωρὶς ἐξαιρέσιν· ἡ λοιπὸν αὐτοὶ ὑβρίζοντες
ὅλους ἔχουν σκοπὸν νὰ μᾶς δεῖξουν τὸν μόνον ἄξιον καὶ
δίκαιον νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ εἶναι πληρωμένοι
ἀπὸ κάποιον ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος νὰ στηλιτεύουν τοὺς Ἕλ-
ληνας, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴν εἶναι
ἐνάρετοι· ἀλλὰ πιθανότερον νὰ εἶναι τὸ κατὰ τὴν κοινὴν πα-
ροιμίαν «κάθεται ἡ πομπὴ εἰς τὸν δρόμον καὶ γελά τοὺς
διαβάτας».

Κύριε Συντάκτα, παρακαλῶ, ἂν εἴσαι φίλος τῆς δημοσι-
ότητος, νὰ καταχωρήσῃς τὴν παρούσάν μου ἀπολογίαν εἰς

τὰς βωμολοχίας τοῦ ὀνομασθέντος, Ἐφημερίς Ἀνεξάρτητος.
Τῇ 20 Νοεμ. 1827, Αἰγίνα.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεταννίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων
νὰ ὀπλοφορῶσιν, ἀπὸ ἡλικίας 15 ἕως 60 χρόνων εἶναι
2,744,847. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συζυγίων εἶναι περίπου 93,030
κατ' ἔτος, καὶ ἐπαρατηρήθη ὅτι εἰς 63 ἐξ αὐτῶν τῶν συ-
ζυγίων 3 μόνον εὐρίσκονται ἄγονα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θά-
νάτων εἶναι περίπου 332,708 κατ' ἔτος, τὸ ὅποιον κά-
μνει σχεδὸν 25,502 κατὰ μῆνα, 6,398 κατ' ἑβδομάδα,
914 κατ' ἡμέραν, καὶ 40 κατ' ὥραν. Οἱ θάνατοι μεταξὺ
τῶν γυναικῶν εἶναι ὡς πρὸς τοὺς τῶν ἀνδρῶν, καθὼς 50 πρὸς
54. Αἱ ὑπανδρευμέναι γυναῖκες ζοῦν πλείοτερον καιρὸν,
παρὰ αἱ διαμένονσαι ἀνύπανδροι. Εἰς τὰ χωρία ὁ μέσος
ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων τῶν γενωμένων ἀφ' ἐκάστου
συζυγίου εἶναι 4· εἰς δὲ τὰς πόλεις ἡ ἀναλογία εἶναι 7
τέκνα ἀνὰ 2 ἀνδρόγυνα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπανδρευμένων
γυναικῶν εἶναι ὡς πρὸς τὸ ὅλον τοῦ γυναικίου γένους, κα-
θὼς 1 πρὸς 3· καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν νυμφευομένων ἀνδρῶν ὡς
πρὸς τὸ ὅλον τῶν ἀρρένων, καθὼς 3 πρὸς 5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν
χήρων ὡς πρὸς τὰς χήρας εἶναι, καθὼς 3 πρὸς 1· ἀλλ' ὁ
ἀριθμὸς τῶν χήρων τῶν μετανυμφευμένων ὡς πρὸς τὰς
χήρας τὰς μετ' ὑπανδρευομένας εἶναι, καθὼς 7 πρὸς 4.
Οἱ κατοικοῦντες ὑψηλοὺς τόπους, γίνονται μακροβιότεροι
παρὰ τοὺς κατοικοῦντας εἰς χαμηλοτέρους. Τὸ ἡμισυ τῶν
ἀνθρώπων ἀποθνήσκουν προτοῦ νὰ φθάσουν εἰς τὴν ἡλι-
κίαν τῶν 17 χρόνων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διδύμων ὡς πρὸς τὰς
κοινὰς γεννήσεις εἶναι, καθὼς 1 πρὸς 65. Κατὰ τοὺς ὑπο-
λογισμοὺς τοῦ γενόμενου ἀπὸ ἀκριβεῖς ἀναφορὰς τῶν
θανάτων, εἴ μόνος ἐκ 3,126 φθάνει τὴν ἡλικίαν τῶν
100 χρόνων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων τοῦ ἄρρενος γένους εἶ-
ναι πρὸς τὸν τοῦ θήλεως, καθὼς 96 πρὸς 95.

[Ἐφ. Ἐδιμδούργου].

Ἐνας ἀπὸ τοὺς καλητέρους ἀνθοκόμους τῆς Γαλλίας
ὁ κύριος Λαφαῦ, ἐπώλησεν εἰς Ἑσθήθειαν τῶν Ἑλλήνων
διάφορα καλὰ εἶδη ῥόδων, ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ καλῆτε-
ρον διέκρινε μὲ τ' ὄνομα τοῦ μακαρίτου ἡρώδους μας Κα-
ραϊσκάκη· ἡ πρώτη δότις τῆς συνδρομῆς του ἦσαν 1000 Φρ.

Ἡ φιλελληνικὴ Ἑταιρία τῆς Λαυσάννης ἐν τῇ Ἐλευσίᾳ
νιοθέτησε νεωστὶ καὶ ἀναλρέφει δύο παῖδας Ἕλληνας 9
καὶ 10 ἐτῶν ἡλικίας, οἱ ὅποιοι αἰχμαλωτισθέντες εἰς
τὴν πτῶσιν τοῦ Μεσολογγίου ἐπαγορεύθησαν ἀπὸ τοὺς
χριστιανούς εἰς Αἴγυπτον· ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν θέλει μάθει
ὀπλοποιός.